

יום ה' ט' חשוון תשע"ו - (ז' י"א חשוון חזרה שישי שב"ק)

כט באר הגולה

ב' טענית ט"ז

ח'לכות פרכוֹת סימן נג

שׁאָמֵר*, וּקְצַת פָּסּוֹקִי (ב) דָּמָרָה: **ג** (ח) אֲיַן לְבָךְ עַל עַטְּפַת (ו) צִיצִית בֵּין פָּסּוֹקִי דָּמָרָה (ב) (ז) לִיְשָׁתֶבֶחּ אֲלָא (ז) בֵּין יִשְׁתֶבֶחּ לִיְזַעַר (ועין לאפָן סִיקָן נֶדֶשׁ ג) : הַגָּה (ח) מִיהָה, כְּשַׁלְיָחָם בָּבוֹר אָם לֹא קִיהָה לוֹ טָלוּת מִחְלָה, יִתְנַשֵּׁב בְּצִיצִית קְדֻם שִׁיחַתְּחִיל יִשְׁתֶבֶחּ, כְּדִי שָׁאָמֵר הַקָּדֵשׁ כִּידָר אַחֲר יִשְׁתֶבֶחּ וְלֹא יִסְפִּיק (כְּלָבוֹר ס' ח). וְבָן אָם אַיִן מִנּוֹן בְּבִיתְהַכְּסָתָה (ט) מִמְּהָן (ז) וְלֹא כְּשַׁלְיָחָם בָּבוֹר עַם יִשְׁתֶבֶחּ (ט) וְוַיְשַׁק עַד שְׁבָבוֹא מִנּוֹן וְאַיִם אָמֵר (יא) יִשְׁתֶבֶחּ וְקַרְישׁ (מַהְרַי) : **ד** דְּשַׁלְיָחָם בָּבוֹר (יב) צְרוּבָה שִׁיחָה (ו) וְ(ז) הַגָּן. וְאַיִחוֹ הַגָּן, שִׁיחָה רִיקָן (יד) מַעֲבָרוֹת (טו) וְשַׁלְאָ

שערית תשובה

פאוור הלכה

ללא בכר קדם האכילה לא בוכר אחר-רכוב⁽¹¹⁾ (ומסת' 1). ושות דהוא קריין פרבנוקות צלאפלגינה ושלג'תנייה זכללו: * קאנט פסתקן זונטנה. ספֶּב בעקוריידיניג שיטש גאנט-דרודם: יי שפֶּבְּרָה לְזֹוֹר קַעַם יִשְׁפְּתָחָה, קַרְיְּשִׁינְּגָה לְלִבְּרָה עַל קָה לְחוֹלְדָה⁽¹²⁾: * אין לְברָה.

הפלין דמפר לברך עליה פון קפרקורט⁽¹³⁾, ובפרט אם (כ) היא ברביס וקופתל שבליט ותפלין: (1) ציצית. והא הרין לעצמן תפלין, אלה ובה:
 (1) בון' ישטפוח' לוייטר'. בון' הוא הרא ברביס וכופתל של פון קפרקורט⁽¹⁴⁾, והוא מזקן לא בון' לו מזקן, דאי לאו הרא גם זה אוטרין⁽¹⁵⁾, וזהו שצין ומי' עיין לפקון וכו' (ח) מיזה, השליח' צברור ניכר. וכן (1) הוא עצבור להתקין עליו בון' ישטפוח לקדיש, גומ' התקופיש קאי על ישטפוח, עליון יחתעף פוך בטולין (ו) והוא הרין בטולין צברור ניכר. וכן (2) הוא עצבור להתקין עליו בון' ישטפוח לקדיש, גומ' התקופיש קאי על ישטפוח, עליון יחתעף פוך בטולין (ו) והוא הרין בטולין צברור ניכר.
 (3) ורבנה, אך אם לא הבראו לו טולין שטפוח שאמור הקייש, (כ) בון' לונגה שטטברק⁽¹⁶⁾ והקהל נזונה, הוואיל זוי אונש.
 (4) ורבנה, אך שטפוח ספון דר בון' יובל למפקין זום זאמור השטפוח מיר, בון' שטפוח זום זאמור קפוקיש מיך, אבל בלאו' כי, וכמו שטיפאאר לבקון בטוף ספון דר בון' זאמור, בון' שטפוח זום זאמור זומיך לו אטריך קפוקיש מיך, אבל בלאו' כי, וכן בשפט אס גמר ספוקו זומיך קרם השליח' צברור יאמור ישטפוח מיז' (ו) ווישטק. רוש, שלאל (ו) ופסיק דרבבו, וויזיל? להתקין חזי שעה⁽¹⁷⁾ עם ישטפוח, ואפלו' שהאה נזומה אנס כדרי בנדור כליה און עריך תבוז' דראש: (יא) ישטפוח זומיך. ובזיעיד אס (יע) גמר גס' פון ברכות ישטפוח זומיך רז'ה ווועל'ה שץ' זומיך זומיך, מפוצקן דזומיך ווועל'ה און עריך תבוז' דראש⁽¹⁸⁾. על-כל' פוטס' של'ה סטוקרים⁽¹⁹⁾, מפוצקן דזומיך ווועל'ה און עריך תבוז' דראש⁽²⁰⁾, פון ברכות ישטפוח זומיך או ישטפוח עיל' בון' בקולה על פון שנאנתייה', ואמרו קויל': זה פון' של'ה זלא' קוו בעט אמידה קצת פטקי דזומיך או ישטפוח עיל' בון' בקולה על פון שנאנתייה', ואמרו קויל': זה שליח' צברור שאינו הגון. והספירים הארכוי מאוד בגדל גנות הממעינים שליח' צברור שאינו הגון, כי מונעים עלי' ריביריה טוב מישנא אלז'ו: (ו) ה' גגון. וראאי' (ג) שיזהו בגדי' ש' אונסם, של'א נאו' רגלו'ו⁽²¹⁾, ווננס לביתה הפעסה וואשן וויא אחרון, ולא יהוה טפש וסקל, אלא שי'היה יוכל לדבר בעסקין הקקל קפי מה שצ'רין. טוב לנטדר אחר ש' צדק בון' צדק, כי אינו דקהה קפלת צדק בון' צדק קן צדק קן צדק? תפ'ת צדק בון' צדק? ומ' השם' צ' פל' גו' חותש משפחה, דא'פל' אם הא מפלשכח בוג� זעדיק טוב' לברוב מגנעם רוחקים, רוחה לווטר גס' בון' בון' שאיניו מיטס, אבל מפל' קוקים אין אכבי רוש' (אהרוניתס). אין מומין פוטlein אלא בכתנים ולא בשיליח' צברור, ואדרבה. "בל' בס' שבר זדרפה אללים לא תבזה". וויש (ל) מתחמיין בז' לכתחלה דכא דכא (נוו) וראי' והגון פיעזא בז'ו⁽²²⁾. עזין לנקון פטעריך-קען מא לעזין סוקה מה שטקבנו שם: (יד) מעברות. הטער על השכינה אין בטורו רבקם, ואער'על' פיט' שעדרין לא העדו עלי' מפל' קוקום של' החש' בדור'ין על כהה⁽²³⁾, ואפלו' אם לא עבר רך על שבועת טטר' דלהטָא, מפל' מקום אין דאי' למונטו לשל'ען, עזין שם [אי']. ובכן' שם עד' בשם משטעריך, דמי' שהאה פטול מוקעת עבירה פטול לריקון ש' צ' אפל'ו אקראי, ותוב הפריג'רגם ותונס וויא בשלא עשה תשובה: (טו) וויא נמו'ו' לכתחה, הא' אבל לערבעו ולסל'קו אחר שהחוק ש' צ' אין

שער הצעיר

(2) דָּרְיוֹן לְאַוְתֵּן אֲפִינָה לְזֹעֲרָה אֶסְרָה קְרֻמָּקָה בְּכִתְבִּיתִיּוֹן: (7) חֲדֹשִׁי רְעֵיָא בְּשָׁם הַלְּבִישָׁה, וְעַנְּן בְּקָאוֹרְבָּן הַלְּבָנָה: (8) אַקְנָעָזָעָר לְקָפֵן בְּסִיקָּן טוֹ: (9) לְבָשָׁה: (10) אַלְמָה וְבָהָה: (11) דְּקָרְבִּילָה: (12) פְּגָנָעָרְבָּס בְּסִיקָּן וְרְפִירְבָּדִים: (13) קְגָנָעָרְבָּס: (14) פְּגָנָעָרְבָּס: (15) קְרָעָרְבָּס: (16) פְּגָנָעָרְבָּס: (17) פְּגָנָעָרְבָּס, וְהָא סָכָר בְּתַשְׁוִוָּת חַתְּחַתְּיָאִיר לְעַיְנָן סְמָאָה. אָקְמָהָתָיָאִיר לְאַזְנָר שָׁם רְקָעָנָן יְמִים נְוֹרָאִים: (18) קְשָׁוָן, כִּי פְּסָול זֶה אִינְנוּ מַצָּד הַדִּין. מִנּוּ שְׁתַבֵּח הַחוֹתְמִיאִיר שֶׁמֶם הַלְּלִוִּים לְדִבְרֵינוּ שְׁרִים בְּעֵילָן גּוֹמָן, עַד שֶׁ:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

A small icon of a brown cardboard box with white straps across it, representing delivery or shipping.

Torah-Box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@terrabbox.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torch-box.com

הלו^ת ברכות סימן גג

ה' שור ו כלץ י' ז' נא עליו שם רע אפללו (ט) בילדותו, ושיהיה ענו ומפרקת (ז) לאם, וניש לו בעמיקה והקלו עטרב, (יח) ותירגיל לדורות תורה נביאים ותוביטים: ח' אם אין מזאין מי שהיה בו כל המפדות קאלן, יבחורו הטוב שבՁבBOR בחקמה ובמעשיהם טובים: הגה ואם קינה באן עם סארץ ואון וקלו געים והעם חפצם בו, וכן יאשנה המכין מה שאומר ואין קלו געים, נקען (ט) הוא קודם (מרוכז פסיק דוחלין). כי שער עברה בשוגג בגון שרגג הפש בשאגה ותירג בקשובה, (כ) מפרק להיות שליח-Ձבורה, אפל אם (כג) אשנה במניד לא, (ככ) *ךמקל קוקום נא עריך שם רע קדם (מ) התקשחה (תשובה איז' בפסכת ברוכות): ל' *אין מפין אלא מי שנטה מלא זקנו, מפנוי בבוד *

אפריל מועוט יכולין לעצב; ואם המוחות הם הנקהנים כדי לפחות מושכים כל כך
אם לא במקום שיש פקעה של תנועת גורם או איננו מוביל מחד
הנפננסים, מיין בסיס מ"ע"יש ובכלה. וככל שבחות ותפשתי ע"ה ב' בין
שMOVEDו הרו לגבורות כובבם יש להעירו, אבל בתגובה שודם להמר לעבודת
ובקוברים ולא המר מרצינו יחד בתשובה מעיליאן ובכך קבלו עליהם לש"ז אין
לחלקו ע"ש, וכך ב חומרן | קעיו ובשערם אמרם לא ובערות ביהוסף סי'
בז. ולכ"ע אם עבר באגס רشب בתשובה מהר אפלו לכתחה וכיכ' המאי. ש"ז
שעטן עפנמים רבוות שפה מפהה זו נפלקן אוור מש"ז, מ"צ ח'ב ס' עה. טוב
לבקוע אחר ש"ז בן צדק, כי איןנו רובה קפלת צדק בן צדקין כ"ח ושל'
טיטי ס' ב' בחולק בו דיל' לבך לאוותא אונא קפסם, ולכן תא קרכוקט כ"ח כ"ה
בתקופה שתקומן באך ומתקה תפלה נשבה יזריך צדקין בן צדקין כ"ח כ"ה. כי שפלו
וועודתוין צהיר ליהוין ש"ז, וה' פ' ק' תהלין, ובמ"א ס'ין ח' חולק אליון בו' ירוש'ל'ה בש"ז שלא
שליחות בעיל'נות ועוד קרכורה לא לפסקה (ובמי) התשובה. ע"ש בס' ק' שלפני זו, א'
שהקה אשותו בעין ובימה מעברת ולא המשיך ע"ד שפהה ונבר שפאתה באה

ללא, כיון שלא נשלם עליו עיטה קארומה. מיהו, קשישא עליו עטה שם רע והוא גלא דלא פסק, אפללו ומיד מותה עליו להעבירות כה מכח ג' כהה"ג בשם רבבי"ה]. וענין לקפן בטעינה כה בבארא הלכה מה שכתבנו בזאת, ואפללו אם יתברר בעדרים שחטא, אם עצה תשובה או אין מעכירין אותו לבליל עלה⁽²⁵⁾: (טז) בגדותנו. אפללו תברר לנו (טז) שעשה או קשורה על זה הענין. אפללו הכי אין למונתו כלכלה לשלה-צבר. שליח-צבר שבר הגערות והעמדך נימיט ונשנים בהסתמת הקהל, וווצאים עכשו למונתו, (טז) קני כתחלת קבללה ואפללו מעתות יכולים לMahonot. אם המותים הם הפגה האיס, קני לא במקום שיש בוררים ושת פגעה שלא לשלנות גוונות. אז אין מועל מהאת פגנוטים: (טז) לעם. כתוב בברשותם מנהר'ם מנץ': (טז) זכרו מטהן קשב אל מעשה, שנדרבו בין שני בצעילי-בתמים, שנאה קשב אל מעשה, שנדרבו בין במעשה הן בסתר, וככל-שפין אם יש עסק ורב עם אדים אחר שאיננו בוגרני אין קרוב שלו. ואם יש לו שום קטט ויאיכה עם אחד הוא מוחתו או מראה להם נכוון; ואם יש חסרון ומינעה מעד שכנגורו, כת בכל אשר מראה להם נכוון; ואם אין ריגל לרקטות חיים המערבים בטורקיה הפליה סדרות בפיירוא⁽²⁶⁾; וכן אם אין ריגל לרקטות בפיראי-בגדים: בסיכון תקפא עטף א-אitem דברא-השנה רומי-פלאו אינו נשוי; משלק קומס מראה לי דקשוי (טז) קומס לחדר⁽³⁰⁾, ואפללו קבע, כל שהוא יגשנה ובהביאathy טורות: (טז) מתקר להיזות. מוגנים, אבל מי שבא לזרדו שגבת מעשה ומתחרט, הרי זה צדיק נשעה במנין. לאו דזרא קונו, והוא נדרין שאור עבדות, ובכל עיל כל-לבו בפירוש א"ר: (טז) דמפל מוקדם יצא וכו'. ענן בפאנר-ת שליח-צבר אביזע, דזרוקא לענין העונת-צבר מחקירין שלא יצא דת נשעה מתר למונתו אפללו לכתחלה⁽³¹⁾, כל ששב בהשובה, וככה נוראים על-כל-פנימן לש מהimir לדון בדין מעניות, דכאמת אפללו להלה ובבאור הגער"א; וכל זה גינו שלא למונתו לכתחלה, אבל אין סם וברות טרפות מפתחת דרו (טז) מסליקן אותו משיין, דשוב רגען

שער הצעיר

(ע) אלה רבה : (ט) הַקָּא בְּאֶלְהָה רְבָה : (ט') נִקְרָא לֵדֹקָא אֶם הַקָּשׁוֹר הָא בְּסִנְגַּת מְתֻמָּד זָקָנוֹ, זֶה הוּא דָקָרָא, וְלֹדֶת הַרְבָּה פּוֹסְקִים רְאשָׁנוֹם אֲפָלוּ בְּאֶקְרָא אַיִן כָּל לִידָךְ : (כ) פְּרִירְגִּינְס וּלְבִשְׁלִיבְעִיר : (כ') מוֹכָח מִכְּפָה אֲחַרְגּוֹנִים וּכְן אַיִּקָּא בָּאוֹר צָעֵץ : (ככ) קְגַגְזָרְבָּקְסָם :

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הלוּבּוֹת בְּרִכּוֹת סִמְן נֶגֶן

כיאורים ומוספים

ראם היה נשוי והתאלמן, כתבו המטה אפרים (שם ס"ג) והשער תושבה (שם ס"ק ז) והבהיר היטב (ס"ק לה) שיכל לחמשך להיות ש"ץ. והוסיף המטה אפרים שגם אם מינוחו בהיותו אלבן וכבר החזוק בזיהה שנים, אין לסלקו.

(29) ובטעם הדבר כתוב רקמן (שם ס"ק יב) שבגיל שלשים בן לוי היה ראוי לעבד, והפללה היא בגין עבודה, ועוד, שאנו ליבו נשבר ונרכזה.

ראם לא גמצא בבית הכנסת אדם בגיל זה שיכל להורות ש"ץ, כתוב המטה אפרים (שם ס"ל יז) שראי שעל כל פנים יהיה בן עשרים וחמש שנים, וכן משמע בשעה"ע שם (ס"ק כב, וראה שם ס"ק בא). ראמ מודגמים שניים להיות שליח ציבור, אחד שהוא בן תורה וירא חטא ואכן לו אל הפטרים, והאחר הוא איש פשות והוא נשוי ויורר מבן שלשים, כתוב במושנ"ב לקמן (שם ס"ק יג) שפשות שהבן תורה קורם.

ראם יש שני אנסים שיכולים להוות שליח ציבור, אחד מהם נשוי וגלו פרוחות משלשים, והשני בן שלשים אך אינו נשוי, כתוב בשורת שבט הלוי (ח"ה סי' טו אות ב) שהנשי קודם אף שאינו בן שלשים, משומש שמעלת הנשי מבודאר טעם בהלהה, וזה שאין בן גיל שלשים אבל הטעם בו הוא משומש שמנינו שהלויים התחלו לעבד בגיל זה.

(30) ולענין למנות שליח ציבור שלא בקביעות, כתוב בשורת שבט הלוי (ח"ה סי' טיט) שאין עדיפות לנשוי, בין שהנשי קודם רך לענין שליח צבור קבוע (יש לדין בדבריו מלשון השעה"ע ס"ק יט). עוד כתוב שם, שבמקרים שנתרכו הבחורים וחדרים בעלי תפילה אין להקפיד למנורו אפילו בקביעות.

[משנ"ב ס"ק כב]
מונר למפניו אפללו לכתהלהו⁽²⁵⁾.

(31) ולחולן (ס"ק עט) סתום ברעת הרמ"א בכך שאם עבר עבירה במוין אין למינוו אפילו אם עשה תשובה, וכיין לעין במו שכתב כאן. לרענן בעלי תושבה שבודרני, דעת הגור"ש ואונור (צדר ח"ב עמי' קקד) של הרין בפסקם הוא באנשימים שומר תורה ומצוות, אלא שיצא עליהם שם רע במליחותם, אבל אלו שהיו רוחוקים ממשמר תורה ומצוות וסבירות בשורת מעשיהם, נחשבים כבני אדם חדשים ובפניהם חזרות שבאו לבן, וככלים לשימוש בש"ץ.

[משנ"ב ס"ק ט]
אם עשרה תשובה אין מאנירין אותו לבללי עלה⁽²⁶⁾.

(25) וכך אם ישבע שלא יחתט עוז, כתוב להלן (ס"ק עה) שלא מועלם בלא שייחור בתשובה, כיון שבלאו הכי מושבע עזמוד מחר סני שלא יחתטא, אלא ציריך שישוב בתשובה שלימה בל ערמה ומרמה.

[משנ"ב ס"ק ז]
ואם יש לו שום קפט ואיבת עם אחד מתקעל וכו', למה יש לו לעשותו⁽²⁶⁾.

(26) ולענין שליח ציבור שיש שהוא שונות, כתוב להלן (ס"ק כט) שמחוויב הש"ץ לומר לו בפירוש שיטור את הקנהה מליבו ויזעיגן בתפילתו.

[משנ"ב ס"ק יט]
כדי שקיים הפסוקים במקורה בפרק סדרים בפיו⁽²⁷⁾.

(27) וגם רגיל להתפלל בנוסח אחר מהעיבור, כתוב בשורת מנהת יצחק (ח"ז סי' לא אות ג) וכן הורה הגרשין אוירברך (הלוותה שלמה תפלה פ"ה סי"ט וברבר הלכה זאת לא) שבתפלת לחש יכול להתפלל כפי הדנוס שרגיל בו, אך בחורת הש"ץ להתפלל בנוסח הציבור, והושיק, שבעת תפילה בלבד מותקן סיור יתן ליבו לכל השינויים שיש בינויהם. וכן דעת הגור"ש אלישיב (שבות יצחק דני ר' שבת עט' רמנה) והג"ש ואונור (קובץ מבות לוי ח"ז עט' בד) שבתפלת לחש יוכל להתפלל כפי הנוסח שרגיל בו, אך בחורת הש"ץ יתפלל בנוסח הציבור, והושיק, ובתפלת לחש עליז בתנאי שמכיר וודע שלא ייטה בתפילהו, וכן הובאה עדות מהחפץ חיים (דריך שישחה ח"א עט' רקלן). מאיר, בשורת אנרות משה (אורח חי"ב סי' בט וח"ז סי' לג) כתוב שacky בתפלת לחש עליז להתפלל בנוסח הציבור, משומש שהטמע לתפלת החלש של הש"ץ הוא כדי להסדיר את תפילתו. וראה מה שבתבנו בו לקמן סי' ס"ק ד וסי' ק ס"ק א.

[משנ"ב שם]
רבואש-השׁנה ווֹסֵה-פְּפָרָוִים בעין נשיה נושא⁽²⁸⁾ וכן שלשים⁽²⁹⁾
וכו, מפל קוקם ונאה לי דשוי קודם לבחורו⁽³⁰⁾.

(28) ובטעם הדבר, כתוב לקמן (שם ס"ק יג) כיון שהוא דומה לכהן גדול שהיה מכינים לו אשה אחרת, ושתייה לו אשה לשומרו מן החטא.

המשך מעמוד קודם

בומניינו בחשבים קצת כתינוקות שנשבו בין הנכרים, וכן כיוון שבominator הרבה פורצי גדר ומחללים את השבת, יש אנשים שהחובבים שאין זו עבירה כל כך גדולה ואין מקפידים לעשותה בענעה, ואף כשותפים כן בפרהסיא נחשב כמו שעושים בעינעה, וכן כתוב הארי הענקין (כתבי הארי הענקין ח"ב סי' ח). שעוד בפרט דין זיניותות שנשבוי בומניינו, ראה לקמן סי' נה ס"ק מו וסי' תקיב ס"ק ב שנותבו כל פרט נדון והבארכות.

כתב להלן (ס"ק עו) שאם שאון מסלקיים אותו, יש להוציא לפול ולהריב בית דין על זה. שבת האם מותר למלותם לש"ץ, כתוב בשורת דברי מלכיאל (ח"ז סי' יא אות ב) ובשורית זכרון יהודה (גרנוואלה, ח"א סי' ז) שאין למנותם לש"ץ. ובשורת מלמד לחוויל (אורח חי"ב בט) כתוב שהמקילים בהא אף במולל שבת בפרהסיא יתכן שמכור על מה שכותב בשורת בניין ציון (החדשות, ח"ב סי' כט) שמחלי שבת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הלו^ת ברכות סימן נג

(ט) (ככ) ההעבוֹר, *אָבָל (נד) בְּאָקְרוֹאִי (כח) מִשְׁבְּבַיאָה (ז) שְׂתִּי שְׁעָרוֹת *יוּכֵל לירד לִפְנֵי התְּבַחַת. וכבר
שְׁלָא יתמנה מפי העבוֹר או מפי שליח-צבור המפנה אותו להקל מעליו להחפטל בעדו לעתים
וְגַם בְּגַם השוכנת בְּאָאִישׁ פָּלֶל ד' בְּגַם ידוֹעִים: ז' חָאֵם אֵין שָׁם מ' שְׁיוֹדֵעַ לְחִיוֹת שליח-צבור כי אם פָּנִים שְׁבָה וּוֹס אָחָד, מושב
בְּגַם בְּגַם סדרי ט' בְּגַם בְּגַם קָרְךָ ט' בְּגַם בְּגַם קָרְשָׁאָה הָוָא שְׁלָחֵן-צָבּוֹר מְלֻאָה מְלֻאָה קָרְשָׁאָה וְקָרְדִּישׁ: ח' עַמִּיקָה שָׁאַלְנוּ בְּעַל זָקָן, כל שְׁגָבָר בָּזָ שְׁהָגַע לְכָלָל
שְׁנָנִים שְׁרָאוֹי לְהַחֲמַלָּאת זָקָן, נְחַמְּלָא זָקָן קָרְיָן בָּה. הַלְּבָךְ בָּן אַשְׁרִים שְׁנָה אָרְעַלְבִּי (כז) שָׁאוּן לו זָקָן
אָתָּה: הַגָּה זָקָן אָמַת קִתְּה לו זָקָן אָפְלוּ מַעַט, קוֹרְקָן בָּה תְּמַלָּא זָקָן אָם הָוָא מְבָן יְיָ וְלִמְצָלָה כִּי בָשָׂם מִסְּפִיד
ט (כט) (ז' קָרְבָּנִי ב' הַקּוֹרָא ט' וְעוֹמֵד): ט' (כח) סְרִיס, י' אַזְקָרִים שְׁמַטָּר ?מְנוֹתָה אָם הָוָא (כט) בָּן עַשְׂרִים: י' בִּישָׁ
לְלַלְלָמָד זְכָות עַל מְקוּמוֹת שְׁנוֹתָגִים שְׁהַקְטָנִים יוֹרְדִין לִפְנֵי התְּבַחַת להחַפְטָל (ל) חַפְלָת עַרְבִּית (לא) בְּמוֹצָאִ
שְׁבָתוֹת: הַגָּה וּבְמִקּוֹמוֹת שְׁלָא זָקָנוּ בָּן אָזְן לְאָכָר לִפְנֵי סְפָהָה אָפְלוּ (לב) בְּחַפְלָת עַרְבִּית; אָפְלוּ הָגַע לְכָלָל י' בְּשָׁגִים ב' זָמָן לְשַׁתְּ אָזְן לְהַחֲפָל עַרְבִּית שְׁלָשֶׁת, (לב) זְהָרִי אָזְן לו י' אָגָּר (ימ) שְׁנָה (מהר"ד): י' (לד) לְשְׁלִיחַ-צָבּוֹר

שערית תשובה

בכמה ספרי מראותינו (חומרוניים, והדרא א' אמר 'ה' שיש לנו לזרע': [ג] שמי שערור. ונכון האביך יוכלים למלול על בגדודם, פ"ז שנכהג וונמא: [ט] שמי שערור. וכך שבא בכל "ג' אן קדרקון בשערות במיש' כי דה: [ו] לדודים. דה קרי קביהו לאומת העהדים. ופשטו שאיין בכלל זה אם מנהגו הקהל שיעלה והוא מרכז להחפטל באם לפיקדים לא ייה חקן בבחכון שיעמוד זה להחפטל. אין כוה אסור בכלל יישובאו הארץ ותובב שון עיר: [ט' סדריס. נבדע: פ"ז. עון בשנות פראטדרדור להרבק'ם ול' ס' כתידי נשאלת בגין ארכיטים טוא צמה שער בזאנן, והשר, וזה דינן פקרים חקה או מפני חלי אשר בבל אין שערו זומח בו באון כי זה קאש נילו ליהו שין עכלי, וכן עטנו בחלו לחיות שין, וכ' ב' במשועבת פ"ז ח' ב' ס' עה. וה' בטמעית וב' ר' ס' עה. וה' בטמעית וב' ר' ס' עה. וופרשל' בחלין כי מה כתבי שאין לבעוט שרט: [ג' סדריס.

באור הלכה

התקבה³²), וכמו שפהב הולחן-סמסנעה פ'יל': * אבל באכראי. עין ברוכו באכראי*. שפהב דראקו קשאין שם אלא הא. וכן איתא במחוזי קרבפ'ן, ושאייר קראוניגים לא הוציאו דבר מוקן. ורקאונה של לבקיא ראייה ורשישון ערוץ אין מוקן זה. דאס'ין ג'ילא באפּן זה פָּטַר לוּ פְּגִין לְקִוִּית עַמְּשׁ עַמְּגַג, בראינא בספּיף וְדַבְּרָר לוּ לְלִיחֵיט שְׂמִינִי, ומכו גַּפְּלָי בְּגַעֲבָן קְמֹו שְׁקַבְּבָן סְלִיבָשׁ שְׁם, וכן מְשֻׁמָּעָן בְּמַאֲרָבְּרָדִי לְלִיחֵיט שְׂמִינִי, ובאכראי פָּטַר אַפְּלָוּ בְּגַעֲבָן אַךְן אַךְלְוָן שְׁקַבְּבָן סְלִיבָשׁ שְׁם, דַּבְּרָר וְקִינְיָן קְשָׁאנִי יְזִיעָן לְפִי עַגְּנוּ פְּסָקָם שְׁקַבְּלָן בְּשָׁ�ו לא נְדַעַן לְקָם שְׂמִינִי שְׁמַפְּלָא זְקִינִי, גְּפִין מְהֻר לְמֹתוֹת לְבִן יְזִיעָן אַפְּלָר לְקָבָעָן, מה שאן אין בְּסֶפְתָּא אַין לְמַפְּטוּוּ לְקָבָעָן כִּי פָּנִים יְזִיעָן לדָם חַמָּר שְׁמִינִי שְׁמַפְּלָא זְקִינִי: * יְזִיעָן לְרִיד וְכֶרֶב, חַמָּר בְּפְרִידְזָן סִיקָּן קְלָבָן, דַּאֲפָלֶל אַם דָּרָא אַכְּלָל לא יְרַד לְקִי הַמְּכָה קְבָעָן אַם לא נְתַמְּלָא זְקִינִי וְרוּ עַיְישִׁי. ונְגַהָה לְיִלְעָמֵן פְּסָלָה עַרְבִּית יְשַׁלְּחָל אַפְּלָר בְּקָבָעָן, דָּעָה אַין מְחוּווֹן הַמְּסָלָה וְקָ. שאומָר אַדְרִישׁ וְזָבָה וְזָדוֹעַ דְּצַת הַמְּרַכְּבָּס שְׁמַחְלָק בֵּין פְּרָשָׁת שְׁמָעָה לְרִידָה לְבִן סְמָבָן, וכן שְׁמַבָּן כְּלַחְסִמָּה מְשֻׁעָה לְלִיחֵיט קְרַבְּפָ'ן אַין לְסָלָק בֵּין קְבָעָן לְעַרְבָּי, רַק פָּמוּסָה. וזה אָסָר לְלִשְׁׁץ קְהָה הַלְּחִיאָה זְיִי אַתְּרִים בְּתַלְלָה, עד שְׁנִידָע בְּרוּדָי שְׁחָבִיא שְׁהִי שְׁעַדְתָּה³³, עין שם: (כו) זְדוּעִים. דָּעָה גְּרִי קְבִּיעָה ? לְכָלְלָה שְׁהִי שְׁקִיהָה דָּעָה מִזְמָרָה. רָאוּן בְּכָלְלָה וְאַם מִנְהָנוּ נְקַבְּלָן שְׁיִיחְיָה דָּעָה מִזְמָרָה.

אין באה אסורה כלל, ו אין זה מוקן קביעי בין שאפישר שלא יבוא לידי כה, ולא אסרו בקביעו אלא עלעתים יוצאות שבעאות הרא קבוע בודורן ("ז"). וב"ח ואלה ובה חולקין, וגם זה מקרי כבוי, ולא מקרי אקראי אלא בשל נטמלה כל עקר. ח (כז) שאין לו זkan. ולפי גנסת גרא"א במקצת סופרים בפרק יד, עין שם, יתגיה תלמיד דין זה בדין מני טיסיס הקבר או בטעמי קרטיס, דאי לא ה'כ' בפינון שלא היביא שמי שורות ארתקין אידין הוא קזנץ⁽³⁸⁾, כמו שבכתב פינון נה ערך'ה, עין שם גם משונה בזורה. ומהקשה ל'בחילן סימן מה ח'ח' שאין למינות סדרים, דגנאי הוא לבזרות: (כט) בן עשורים. דקעם אפלו ונאו בו טימני סדרים, בלאו ה'כ' לא יוכל להיות ש"ז אפלו באקראי. דעךן הא קטע: (ל) גפלת ערכות. לפי שאין מוציאין את הרכבים ווי חומצין⁽³⁹⁾, שהרי אינן מחייבין את הפללה. ר' שאמורין ברכו וקדריש: ועוד טעם אמרים ר' בון בתרת יוסוף. וכל זה בדיק (כ) וק' לקים הפנוג, אכל הוא בעצמו סובר ר' אין נכוון לכתבה לעשות כן: (לא) במוואשי שבתוות. (כט) הוא בדין ערכות בחול, אלא שהמנוג שונגן באוקון המקומות היה במוואשי שבתוות: (לב) בתפלת ערכות. מושם "ברכו" שבה. והוא ה'זין (כט) של לא יפרוס על שמע למי שילא שמע "ברכו" ב奢חרית, ובאמת "ברכו" נמי נצוה על כל האזכור לשקען שחוויות וערבות. ורקען שאין חיב אינו מוציאין בזה⁽⁴⁰⁾: (לב) דקורי עדין. ר'וזה לומר, בפקודות שונגהן להתפלל של שבת בערב-שבת מקודע יום קשות Tosfetta שבת, מלך קדום קרי עדין לא נשלהו לו י'ג' שניהם עד לדיל-שבות, תושופת שבת אינו מוציאין בזקון שבוט ימי חמץ: אבל (ל) אם קפכילה בלילה ערבות אחור צאת במלכרים. וכך ר' לזר לבי התחנה. ומה שאמר בצל מקומות י'ג' שניהם יומי אחד, לא שאריך יום אחד יומו, אלא ר'וזה לומר שציריך י'ג' שניהם של מימות מיום אל יום, לא פרקי חסרון מקצת שענות. הלויק מכך בוחלה ללילה נתמלו שנוטטו ומי גדור⁽⁴¹⁾. ואפלו נולד ביום ואשכחנה נטם בין השמשות. (לו) נעשה בר' מצוה בוחלה לילירא-השנה של שנות י'ג'': יא (לו) שליח' צבור. כי שיש לו קול געים גרען למקורי-ברוך-הרא ולא שאר גננות. ואם ובק. יקפת פיו

שער הצעיר

(ככ) על-תדרים: (ככ) אליה ונבה בשם קרבנה אפרוחנים: (ככ) טיז אשורי אפרוחנים: (ככ) פְּרִי עֲשָׂרֶנֶסֶת: (ככ) פְּרִי עֲשָׂרֶנֶסֶת: (ככ) לברושיםן: (ככ) פְּרִי עֲשָׂרֶנֶסֶת:

(France) · 01 80 91 62 91

Tél (Israël) : +972 77 466 03 32

contact@torah-box.com

Tél (France) : 01.80.91.62.91

Tél (Israël) : +972 77 466 03 32

contact@torah-box.com

